

Een kas als gemeenschappelijke ruimte. FOTO MATHIEU BRULS

ACHTERGROND HET WONEN VAN DE TOEKOMST

We gaan weer met opa en oma **in één huis** wonen

Woningbouw tegen eenzaamheid, bijvoorbeeld in 'ouderwets' familieverband. Architect en stedenbouwkundige Mathieu Bruls ziet het voor zich, compleet met glazen kas als gemeenschappelijke ruimte. „Dit moeten we morgen doen!”

MAASTRICHT
DOOR JOOS PHILIPPENS

Nog nooit waren we samen zó alleen”, ziet architect Mathieu Bruls. „Vereenzaming wordt volksvijand nummer één, de schijnsocialisering van de digitale wereld verdoezelt dat alleen. De overheidsinvloed groeit, toch wordt de burger opmerkelijk

genoeg steeds meer op zichzelf teruggeworpen. In Parkstad Limburg is 40 procent van de huishoudens nu al eenpersoons, vaak zonder familie in de buurt. Dat geldt ook voor Sittard-Geleen.” Het zet de Maastrichtenaar met Parkstad-roots (Wijnandsrade) aan het denken. Het is een trend om te bouwen tegen vereenzaming, via complexen voor allerlei doelgroepen door elkaar, met centrale ontmoetingsplekken.

„Op deze manier banden kweken met vreemden is ingewikkeld, maar slim ontworpen gebouwen kunnen daarbij helpen.” Bruls voegt daar een dimensie aan toe: *Green House*, een reeks woningen met een grote kas als verbindende gemeenschappelijke ruimte, waar mensen hun eigen groente verbouwen, waar ze sporten, waar wasmachines staan. „In de huizen zelf is de keuken aan de voorkant, geen

achtertuin, maar een terras aan de straatkant waar je elkaar ontmoet.”

Grootouders

Dit kun je doortrekken naar bouwen voor ouderwetse familieverbanden, het *Wé House*. „Beide ouders moeten werken om een huis te kopen, naast het opvoeden van hun kinderen en veel meer andere zaken. Ik zeg: bouw gezinswoningen en patiowoningen naast elkaar, en dan met een verbindende tussendeur. De grootouders betalen mee aan de koop van die gezinswoning en passen later als vanzelf op de kleinkinderen. Later, als opa en oma hulpbehoevend zijn, wordt voor hen gezorgd, tot aan lichamelijke verzorging toe.” Bruls noemt dit de 'beschaafde 21ste-eeuwse variant van vroeger'. „Tot twee generaties geleden was deze vorm van samenwonen en zorg voor elkaar heel normaal. Deze nieuwe woningen kun je later desgewenst 'ontkoppelen' en gewoon los verkopen. Of de ouders schuiven door naar de patio van opa en oma en hun kinderen betrekken de gezinswoning.” Architect Bruls is zelf bijna 62 en ziet om zich heen veel vijftigers en zestigers denken: hoe moet dat later verder? „In de Randstad is het Collectief Particulier Opdrachtgever-

schap (CPO) heel gewoon. Met een groep eensgezinde mensen bouw je een wooncomplex. Je bepaalt zelf hoe je woont; daar komt gemakkelijker innovatie vandaan.” Bruls kan het weten, want van zijn hand kwam wooncomplex Sphinx, in hartje Maastricht, met bijvoorbeeld hoge plafonds die mensen zo waarderen.

Tiny houses

Bruls bepleit meteen ook tiny houses. „Veel huishoudens wonen veel te groot, dat kan gemakkelijk met 60 procent minder. Een voorbeeld: boeken haal je digitaal op, daar heb je geen kast meer voor nodig. Ook op 60 vierkante meter kun je hartstikke gelukkig worden. De *Heijmans One* (39 vierkante

meter voor 64.500 euro) is een fantastisch product, maar het kan goedkoper.”

Bruls ontwerpt om plaats te besparen ook een bedstee. „Daar kun je als gescheiden ouder prima parttime je kind laten slapen. Die bedstee is helemaal ingericht op dat kind, de kleren hangen er. Drie vierkante meter in plaats van die veel te dure tweede slaapkamer (8 vierkante meter) die 90 procent van de tijd leeg staat. Je woning wordt zo een loft.” Bruls ziet alleen voordelen: er is minder ruimte nodig en het werkt emotioneel preventief: minder antidepressiva en zielenzorg. „Op deze manier wonen, samen en kleiner, is even wennen. Maar straks weten we niet meer anders.” Met zijn brochure *Het Nieuwe Samenwonen*, die Bruls aan dertig connecties stuurde en die hij op social media plaatste, hoopt de architect vanzelfsprekend belangstelling te wekken, ook van opdrachtgevers. „Er zijn de nodige spontane reacties, daar gaan we natuurlijk graag achteraan. Naast de gangbare bouw vind ik *Het Nieuwe Samenwonen* enorm vanzelfsprekend. Verbazingwekkend dat we dit niet met z'n allen willen. Ook dit moeten we morgen bouwen.”

Boeken haal je digitaal op, daar heb je geen kast meer voor nodig. Ook op 60 vierkante meter kun je hartstikke gelukkig worden.

Mathieu Bruls, architect en stedenbouwkundige

REAGEREN?
joos.philippens@delimburger.nl